

[Morten Lange.]

Hvis jeg erindrer rigtigt, har folketingset aldrig nogen sinde fremsat en udtalelse om Vietnam. Vi har naturligvis diskuteret spørgsmålet adskillige gange; det har været en vigtig del af den udenrigspolitiske debat fra tid til anden, men det forekommer mig på dette tidspunkt, da krigen i Vietnam er mere intensiv og føres med højere tempo og mere terror end nogen sinde, nødvendigt, at vi også herfra kommer med en udtalelse, som i hvert fald klart stikker linjen ud for, hvor en løsning må være at søge. Jeg skal derfor tillade mig at stille følgende forslag om motiveret dagsorden:

„Idet folketingset finder, at krigen i Vietnam udgør en stadig alvorligere trussel mod verdensfreden, opfordrer folketingset USA til i overensstemmelse med de af FN's generalsekretær for nylig fremsatte forslag at tage skridt til at afvikle krigsførelsen.

Tinget fortsætter hermed behandlingen af tillægsbevillingsloven.“

Jeg skal ikke undlade at understrege, at denne udtalelse naturligvis kan betegnes som ensidig, og man kan modificere den på mange måder; men den indeholder kernen til en vurdering af problemet og jeg synes, den skal fremsættes med nøjagtig denne klarhed.

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Hilmar Baunsgaard: Midt i denne aftenstrid om den praktiske udlægning af en diplomatisk erklæring fra den højtærede stats- og udenrigsminister er man næsten betænkelig ved at beskæftige sig med andre emner, og jeg vil derfor gerne for mit vedkommende begynde med at takke statsministeren for det — sådan opfattede jeg det — positive svar, statsministeren gav på mit spørgsmål om den fremtidige danske politik over for Grækenlandsspørgsmålet.

Jeg vil gerne samtidig takke statsministeren for den positive udtalelse om villigheden til at overveje at arbejde for, eventuelt tage initiativet til indkaldelsen af en europæisk sikkerhedskonference; jeg håber selvfølgelig, at disse overvejelser ender i en

positiv beslutning. Gør de det, erkender jeg, at det naturlige da er at lade spørgsmålet om Oder-Neissegrænsen indgå i en sådan samlet vurdering.

Derefter en bemærkning i anledning af det, den højtærede statsminister sagde om spørgsmålet vedrørende Russelltribunalets eventuelle afholdelse af et møde i Danmark. Når statsministeren siger, at man har ret til at bruge visumreglerne, er det ubestridelig rigtigt; men jeg føler trang til at sige til statsministeren og regeringen: jeg tror ikke, det ville være klogt at gøre det.

Jeg skal så gå over til de indenrigspolitiske emner og først henvende mig til hr. Morten Lange, som sagde, at det radikale venstre jo i mange år havde været en bremse på socialdemokratiet, hvorefter det ærede medlem gik over til at udvikle sine forventninger om, hvad det nye socialistiske flertal kunne nå i retning af socialistisk politik. Med den begrænsning i vurderingen af det radikale venstres indsats, at den omhandler den politiske udvikling, vil jeg gerne bekræfte, at når der har været bestræbelser på at føre socialistisk politik, har det radikale venstre altid været en bremse derpå, og det ærede medlem skal ikke være i tvivl om, at vi også vil være det i fremtiden.

Sådan har det altid været i det radikale venstres politiske holdning, når denne tendens var ved at tage overhånd hos visse kræfter. Jeg må måske bare minde om, at Hartvig Frisch engang i 1930'erne talte om, at dødsblokkerne ringede over kapitalismen, og da det blev udlagt som en bebudelse af en socialistisk politik, reagerede det radikale venstre også. Jeg tror i øvrigt, at SF vil gøre ganske klogt i i sine bestræbelser på at påvirke det danske samfunds udvikling at erkende, at ifølge den klassiske socialistiske opfattelse af, hvad et kapitalistisk samfund er, er det danske samfund ikke et kapitalistisk samfund. Det er et moderne velfærdssamfund, et demokratisk samfund med en højt udviklet form for demokrati — også i mange af de spørgsmål, der ellers kan skille kapitalisme og socialisme. Jeg tror, man ville komme i en mere realistisk nærhed af de danske problemer, om man hurtigst muligt erkendte dette.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, at hvis der havde været udvist lidt